

Висновки. Прийняття П(С)БО 32 «Інвестиційна нерухомість» є безумовно позитивним явищем у вітчизняному бухгалтерському обліку. Це дає змогу розмежовувати операційну нерухомість та інвестиційну, що дуже важливо, оскільки кожна має свою специфіку і вимагає відповідних підходів при оцінці їх вартості, відображенні в обліку та фінансовій звітності.

Список літератури: 1. П(С)БО 32 «Інвестиційна нерухомість» затверджене наказом Міністерства фінансів України від 02.07.2007 р. № 779.

Надійшла до редакції 29.11.10

УДК 338.5

В.І. ЯРОВА, канд. екон. наук., доц., НТУ «ХП»
Л.В. ГАВЕЛЯ, магістр НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА СКОРОЧЕННЯ ВИТРАТ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

Робота присвячена актуальним питанням формування витрат підприємства при неповній інформації про них та вплив їх на результат діяльності підприємства.

Work is devoted the pressing questions of forming of charges of enterprise at incomplete information about them and influence of them on the result of activity of enterprise.

Актуальність теми дослідження. В умовах високої нестабільності та недосконалості правової бази, що характерно для України сьогодні, розвиток бізнесу і його ефективність великою мірою залежать від скорочення витрат та повноти і достовірності інформації про них. Відсутність своєчасної і об'єктивної інформації не лише негативно впливає на діяльність господарюючого суб'єкта, але й спричиняє умови для збереження тенденції збитковості підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вирішення проблеми витрат знайшло відображення у наукових роботах багатьох вітчизняних і зарубіжних вчених. Серед них: В.Панасюк, А.Чандлер, А.Юданов, А.Пилипенко, В.Лебедєв, А.Тимохов, О.Амосов, С.Архієреєв, А.Захаров, А.Зокін, Н.Єгорова, В.Палій, І.Романенко, А.Гальчинський, О.Турчинов, С.Ніколаєва, Я.Базиліюк, В.Петрова, К.Філіппов, Б.Мігалатий, Е.Брігхем, Р. Коуз та інші.

Метою нашого дослідження є визначення витрат підприємства, що дало б змогу напрацювати певні рекомендації для їх скорочення та достовірного розрахунку їх величини.

Виклад основного матеріалу. В цілях нормального ходу виробництва і збуту продукції витрати повинні бути оптимальними. Досвід лідерів, яким вдалося досягти зниження витрат та оптимізувати свої доходи, говорить про

те, що існують певні напрямки, котрі дозволяють підвищити ефективність використання наявних ресурсів:

- 1) робота над зниженням трудомісткості бізнес-процесів;
- 2) перегляд принципу заохочення персоналу;
- 3) оптимізація логістичних каналів;
- 4) оптимізація використання активів і капіталу;
- 5) зниження цін на закупівлі;
- 6) використання нових технологій.

Слід відмітити, що інформація про частину витрат підприємства, окрім тих, що визнані у офіційних звітах, якщо не є комерційною таємницею, то взагалі випадає з поля зору економістів підприємства. Це так звані трансакційні витрати, що пов'язані з пошуком необхідної для функціонування підприємства інформації, витрати на проведення переговорів і укладання угод щодо взаємодії із контрагентами, витрати захисту і специфікації прав власності тощо.

Відповідно до класифікації цих витрат, вони будуть впливати по-різному і на фінансовий результат діяльності підприємства: внутрішні трансакційні витрати закладені у величині виробничої собівартості продукції, робіт, послуг, а отже і у ціні даної продукції, зовнішні – безпосередньо зменшують величину прибутку підприємства. Внутрішні трансакційні витрати відобразатимуться у складі загальноновиробничих витрат, зовнішні – у складі адміністративних, витрат на збут, фінансових та інших витрат операційної діяльності. Інформація про рівень цих витрат дала б змогу не лише їх оптимізувати з метою отримання максимального рівня рентабельності або норми прибутку, але й прийняти управлінське рішення про ефективність організаційно-виробничої структури підприємства в сучасних ринкових умовах.

Також слід відмітити відсутність визначення трансакційних витрат з точки зору бухгалтерського обліку, а отже і відповідних рахунків обліку. Існуючі методики здебільшого запропоновані з економічної точки зору і орієнтовані на наближену оцінку рівня трансакційних витрат, що зумовлено, специфікою ведення бухгалтерського обліку в країні.

Висновки. Зниження витрат в умовах кризи є надзвичайно важливою задачею для українського бізнесу. Але неповнота інформації, нерівний доступ до неї різних суб'єктів ринку зумовлює зростання величини трансакційних витрат. Наявність достовірної інформації про них дозволить ефективно управляти величиною цих витрат по окремих напрямках діяльності підприємства, оптимізувати їх загальний склад та підвищити рівень прибутковості діяльності господарюючого суб'єкта.

Список літератури: 1 Вісник Криворізького економічного інституту КНЕУ – 2010, №2 (22). 2 *Замазій О.В.* Теорія трансакційних витрат як теоретико-методологічна основа проектування організаційних змін // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2005. – № 4, Ч. 2, Т. 3. 3 *Козаченко Г.В., Макухін Г.А.* Загальні показники оцінки трансакційних витрат підприємства // Регіональні перспективи. – 2004. – № 3-5 (40-42). 4 Вісник Хмельницького національного університету 2009, № 6, Т. 1 156. 5

УДК 657:658.871/.878

А.М. ПТАШНИК, аспірант КНТЕУ, Київ

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ПОТОЧНИХ ЗОБОВ’ЯЗАНЬ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Анотація: В даній роботі розглядаються особливості обліку поточних зобов’язань торговельних підприємств. Визначаються особливості поточних зобов’язань, як джерела формування та фінансування активів. Наголошується на особливостях та видах поточних зобов’язань торговельних підприємств.

Annotation: In this paper the features of accounting of current liabilities of commercial enterprises. Defined features of current liabilities, as the source of the formation and financing of assets. Stressed features and types of current liabilities of commercial enterprises.

Актуальність теми дослідження. В умовах фінансової кризи недостатня теоретична розробка питань визнання поточних зобов’язань, розбіжності щодо їхнього визначення у правовому та обліковому полі, недосконалість методики відображення заборгованостей у регістрах бухгалтерського обліку і фінансовій звітності характеризують цей вид пасивів як одну з найбільш складних ділянок облікового процесу. Дослідження ускладнюється через різноманітність видів зобов’язань, методів їхнього погашення, велику кількість суб’єктів та об’єктів. Водночас чіткі організація і методика обліку дають змогу забезпечити отримання об’єктивної інформації для аналізу і контролю поточних зобов’язань, проведення якого сприяє ефективному формуванню, підготовці та прийняттю управлінських рішень, щодо діяльності підприємства та підтриманню їхньої фінансової стійкості та платоспроможності на високому рівні.

Проблемам обліку й контролю поточних зобов’язань присвячено багато праць учених-економістів. Вагомий внесок у їхнє вирішення зробили такі зарубіжні науковці, як А. Велш Глен [7], Б. Нідлз [10], Я.Соколов [11], А. Шеремет [13] та інші. Серед вітчизняних вчених даною проблемою займалися такі науковці, як М.Т. Білуха [5], Ф.Ф. Бутинець [6], С.Ф. Голов [9], В.В. Сопко [12] та інші.

Проте окремі проблеми обліку зобов’язань торговельних підприємств, зокрема їх оцінки, класифікації, умов визнання, методики та організації відповідно до нових вимог, потребують додаткових досліджень з урахуванням організаційно-технологічних особливостей галузі.

Мета і завдання дослідження. Метою даного дослідження є